

Czesław Potemski

Słupy, pow. Szubin. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 5, 96

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**Osada kultury łużyckiej /schyłek epoki brązu -
Hallstatt/.**

Kontynuowano badania wykopaliskowo zabezpieczając dalszy fragment stanowiska, zagrożonego dorywczą eksploatacją kruszywa. Podobnie jak w latach ubiegłych udostępniono po badaniach kolejny odcinek płaskowini do eksploatacji na potrzeby budownictwa indywidualnego.

Wyeksplorowano 5 jam, zawisających w wypełniaku brunatno-szarą piaskowistą ziemię z domieszką gliny, grudki polepy, ślady spele-nizny i stosunkowo dużą ilość fragmentów różnych naczyń głównie grubo-ściennych i glinianych płasków. W jamach Nr 2 i 4 natrafiono na dużą ilość muszli małży z tym, że w jamie Nr 2 zalegały one w skupisku przylegającym do jamy od strony północno-wschodniej.

W jamie Nr 4 natrafiono na dolną część dużego naczyńia chropowatego o średnicy 28 cm, pod którym zalegały uprzednio wzmiankowane muszle, a wśród nich czaszka zwierzęca. Rozmiary jam i ich zawartość pozwalają na wyciągnięcie wniosku, że mogły one być użytkowane jako obiekty mieszkalne.

SŁUPY, pow. Szubin
Stanowisko 1

Muzeum im. Leona Wyczółkowskiego
w Bydgoszczy

Badania prowadził mgr Czesław Petenski. Finansował Wojewódzki Konserwator Zabytków w Bydgoszczy. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury wschodniopomorskiej z okresu halstackiego.

Stanowisko położone jest na piaszczystym, niezmiernym wyniesieniu terenowym, na terenie PGR w Słupach. Wytoczono 25 wykopów sondażowych o łącznej długości 300 m, szerokości 70 cm i głębokości ok. 1 m.

Z osterech odkrytych grobów skrzynkowych, trzy zostały zniszczone przez koparkę i tylko jeden grób posiadał niemaruszoną komorę grobową. Był on zbudowany z dużych płyt kamiennych, ale obwarowany tylko kilkoma kamieniami. Grób o planie prostokąta posiadał wymiary: długość 2,54 m, szerokość 1,05 m i wysokość około 58 cm. Komora grobowa zawierała 17 popielnic zachowanych w całości i kilkadziesiąt fragmentów potłuczonych popielnic o powierzchni gładkiej i chropowatej, o barwie czarnej, brunatnej i ceglastej. Znalaziono duży fragment blaszki brązowej i kilkanaście przepalonych paciorków z niebieskiego szkliwa.

Na uwagę zasługuje fakt znalezienia znacznej ilości popielnic w jednym grobie, co może potwierdzać hipotezę, że jednocześnie składano do grobu prochy kilkunastu zmarłych.